

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2022 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie E. S. i T. M. skazanych z art. 258 § 1 k.k., art. 87 § 1 k.k.s. i innych,
wniosków obrońców skazanych o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu
Apelacyjnego w (...) z dnia 28 lipca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego
wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 12 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacjach od wyroku Sądu odwoławczego obrońcy w/w skazanych podnieśli zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia. Obie kasacje zawierały wnioski o wstrzymanie wykonania powyższych wyroków. Jakkolwiek kasacja dotycząca skazanego E. S. nie zawierała w tym zakresie uzasadnienia, to analiza skargi dowodzi, że w przekonaniu jej autora, doniosłość podniesionych zarzutów oraz nieodwracalne skutki, jakie może spowodować wykonanie wobec skazanego wyroku, przemawia za uruchomieniem instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. W przypadku drugiego skazanego T. M. wniosek ten opiera się na podobnym założeniu, z tym, że dodatkowo za wstrzymaniem wykonania w/w wyroku ma przemawiać trudna sytuacja rodzinna skazanego.

Jest on bowiem jedynym żywicielem rodziny i ma na utrzymaniu dwójkę dzieci, zaś osadzenie go w zakładzie karnym pozbawi rodzinę źródeł utrzymania.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wnioski nie zasługują na uwzględnienie. Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

W niniejszej sprawie nie wykazano, by skazani rzeczywiście ponieśli takie poważne, nieodwracalne następstwa. Samo ewentualne osadzenie w zakładzie karnym celem wykonania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie może być uznane za powodujące automatycznie tego rodzaju następstwa. Trzeba podkreślić, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa i merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacjach obrońców wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej dotyczącej czynienia ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Jakkolwiek nie można wykluczyć takiego rozstrzygnięcia w przyszłości, to przesądzenie tej kwestii w chwili obecnej byłoby zdecydowanie przedwczesne.

Sąd Najwyższy nie kwestionuje złożonej sytuacji rodzinnej i osobistej skazanego T. M. . W pierwszej kolejności jednak warunki te winny być podstawą dochodzenia możliwości uzyskania bądź to odroczenia wykonania kary przez skazanego, bądź na późniejszym etapie – przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.